

Нѣкой поканилъ своя приятель да идѣтъ на гости,
като отишле домовладиката излѣзълъ да ги посрѣщне
и съ желание да се запознае съ новия си гостъ
попиталъ познатия за името на непознатия, а по-
знатия му отговорилъ: съ първий слогъ той все
отрича, съ вторий и третий ти с'обрича, съ по-
помощта на двѣ животни да може да ти издига
села, градища имотни, безъ да ти рѣче, че стига.
Какво е било името му?

Най-сладъкъ плодъ съмъ прѣзъ есень, за туй и вся-
кой обича отъ мжхъ ми да ме съблича и да ме
хруска по-прѣсень. Прѣзъ срѣдъ съмъ съ рѣзка
полвина, отъ дѣто ще ме разгърнешъ сърдцето
да ми истъргнешъ, за да го хвърлишь въ градина.
Нѣко му вникнешъ въ чертежи, ще видишь писмо
въртено, като на турски ужъ лѣно, нѣ разумъ
безъ да бѣлѣжи.

На сѣко ридче шточиче.

Ний сме седемъ братя съ различни имена, лѣтно
врѣме растемъ, зимѣ ставаме малки.

Осушенъ, досушенъ, три деветъ кожушенъ.

Отзгорѣ небо отздолу небо во стреле ливада.

430 Отгорѣ джека, отдолу джека, внѣтре седе цѣрни софта.

Орлеви нокте, сврача онашка, чукундуръ глава.

Озжбенъ стярець на стѣна виси.

Оттукъ брѣгъ, оттукъ брѣгъ, а вѣтрѣ бѣлъ снѣгъ,

Отъ тукъ до Цариградъ едно вжже черно.

Отидохъ въ гората, оловихъ едно фтиче, изядохъ му
мѣсото, кокалитѣ му хвърлихъ.

Ококоренъ дедейко на стѣна виси.

Отъ Цариградъ до тукъ гаванъ до гаванъ.

Отъ бѣлхата по-малко пакъ става отъ камилата по-
голѣмо.

Одрана коза всредъ село върви на далечъ се чува.

440 Отсамъ брѣгъ оттаткъ брѣгъ, по срѣдата бѣлъ снѣгъ.